

Nemojte se umoriti i posustati

“Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko protivljenje grešnika protiv sebe, da—premoreni—ne klonete duhom.”—Hebrejima 12: 3

JEDAN OD glavnih razloga zašto je Gospodinov narod stalno u opasnosti da postane umoran i klonuo u svojim umovima i srcima je to što ih svijet niti razumije niti cijeni. Zapravo, oni često mogu biti krivo predstavljeni. Njegovi neprijatelji neprestano su proturječili velikoj stvarnosti Isusova života i službe, no ipak je on strpljivo podnosio do kraja i umro da otkupi čak i one koji su ga ubili. Gledati na nas i predstavljati nas kao pogrešne kad Gospodin procijeni da smo u pravu težak je ispit. Samo kroz vjeru u slavni ishod našeg žrtvovanog života možemo nastaviti dalje a da se ne umorimo.

Što se tijela tiče, Gospodinov narod je pogrešan i može, možda često, dati opravdan razlog za protivljenje drugih. Po prirodi nemamo nikakav poseban ugled ili zaslužne osobine karaktera, u odnosu na mnoge u svijetu oko nas, kojima bismo se mogli pohvaliti onima s kojima dolazimo u kontakt. S Isusom je, međutim, bilo drugačije. Bio je savršen: “Svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika i uzvišeniji od nebesa.” (Hebrejima 7: 26) Ipak, oni koji su mu proturječili poricali su njegovu plemenitost

i savršenstvo, a on je osuđen na smrt kao zločinac. Sve je to podnosio bez umora i bez klonulosti. Kakavog li uzora!

UZETI ISUSA U OBZIR

Stoga, trebamo se uzdati u njega i “uzeti ga u obzir”, gledati na Učitelja kao na uzor i vodiča u našim životima. Moramo shvatiti da kakav je on bio, takvi smo i mi na ovom svijetu—stranci i tuđinci. (Efežanima 2: 12) Sam Isus je rekao: “Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas.” (Ivan 15: 18) Svijet je mrzio Isusa bez opravdanog razloga. Nastojmo i mi živjeti tako da svaka mržnja svijeta prema nama bude, koliko god je to moguće, isto tako bez razloga.

Ako drugima dajemo opravdan razlog da nas preziru i proturječe, to je zato što ne slijedimo Isusa. Na primjer, možemo biti krivi što se miješamo u stvari koje nisu ili ne bi trebale biti naša briga. Ako, s druge strane, patimo kao što je Isus patio—bez razloga—tada imamo na čemu biti zahvalni. U ovom slučaju možemo se osvrnuti na Nebeskog Oca, veliki izvor utjehe i snage, s povjerenjem da će nam pomoći nositi se s proturječjima koja njegova ljubav i mudrost dopuštaju da dođu na nas. Tada možemo reći: “Pa ipak, on dobro zna put kojim kročim! Neka me kuša: čist k'o zlato ću izići!”—Job 23: 10

Pavao je upozoravao: “Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti.” (Galaćanima 6: 9) Ako koristimo svu svoju energiju u dobrom djelu, kako u razvijanju kršćanske milosti u našim srcima, tako i u našim nastojanjima da blagoslovimo druge, možemo se osloniti na božansku pomoć proporcionalnu našim potrebama. To će nam omogućiti da hrabro idemo naprijed bez malaksalosti i umora, ma koliko strašni bili neprijatelji koji nam nameću “proturječja” u pokušaju da nas obeshrabre.

VRAĆAJTE DOBRIM ZA ZLO

Bez obzira na protivljenje koje bi nam se moglo suprotstaviti, moramo, kao sljedbenici Učitelja, nastaviti uskim putem. Kao takvi, nikada ne bismo trebali uzvraćati ničim osim dobrim za zlo. (Rimljanima 12: 21) Trebali bismo “činiti dobro svima” kada imamo priliku, a “osobito domaćima u vjeri”. (Galačanima 6: 10) Naše činjenje dobra mora postojati dosljedno do samog kraja puta ako se nadamo da ćemo biti među onima koji će “u svoje vrijeme žeti”, ako “ne sustanemo”.

Uzvraćati dobrim za zlo jedan je od vitalnih testova pravog učenja. Činjenje ovoga, u ime Učitelja, bit će jedan od čimbenika u osvajanju božanskog odobrenja i mjesta uz Isusa u slavnom kraljevstvu blagoslova koje će se uskoro uspostaviti. Uzvraćati dobrom za zlo znači biti poput Boga. Njegov plan spasenja je otkrivenje do koje mjere on pokazuje tu kvalitetu ljubavi prema buntovnom čovjeku. Koliko li je, dakle, važno da oni koje on namjerava koristiti u blagoslovljenom djelu pomirenja svijeta sa sobom dokažu da su srcem, i po cijenu svojih života, neopozivo predani zadaći davanja primjera ovom načelu jer su naučili da je to božanska volja za njih i jer znaju da je to ispravno.

Za Učitelja se kaže da je trpio pod križem i prezreo sramotu “zbog radosti koja je bila pred njim.” (Hebrejima 12: 2) I pred nama je radost—radost žetve, u svoje vrijeme, ako ne sustanemo. Nadamo se da ćemo osvojiti mjesto uz Isusa u kraljevstvu i s njim podijeliti djelo daljnjeg pokazivanja Očeve ljubavi dijeleći umirućem svijetu one životvorne blagoslove koji su za njih pripremljeni u božanskom planu, a osigurani Isusovom smrću.

U proturječju grešnika protiv Isusa oni su vikali: “Druge je spasio, neka spasi sam sebe.” (Luka 23: 35) Kako li su malo znali da je on svojom smrću kupio priliku

spasenja za njih i za cijelo čovječanstvo. Stoga njegovo podnošenje proturječja rezultira najvećim mogućim blagoslovom onima koji su proturječili. Tako će biti i u našem iskustvu ako slijedimo Učitelja sve do smrti—padajući u prividni poraz, ali zapravo u veličanstvenu pobjedu.

* * *